

การชักจากไข้สูงในเด็ก

สุวรรณณี พันเจริญ*

การชักจากไข้สูง (Febrile convulsion) เป็นปัญหาฉุกเฉินที่พบได้บ่อยอย่างหนึ่งในเด็ก โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเด็กอายุระหว่าง 6 เดือนถึง 6 ปี พบมากที่สุดในช่วง 1 ปี-2 ปี มีผู้ประมาณว่า ในเด็กอายุต่ำกว่า 6 ปี จำนวน 100 คน จะมี 3-5 คนที่เคยชักร่วมกับไข้อย่างน้อย 1 ครั้ง และมักมีประวัติชักในครอบครัว การชักครั้งแรกจำเป็นต้องแยกจากการติดเชื้อทางระบบประสาท โดยการเจาะน้ำไขสันหลัง ปัญหาการวินิจฉัยโรคจะไม่มีสำหรับแพทย์เวชปฏิบัติทั่วไป หรือกุมารแพทย์ แต่ปัญหาการให้ยากันชักในการควบคุมอาการ สำหรับเด็กที่ชักจากไข้สูง จะเป็นปัญหาหนักสำหรับกุมารแพทย์ ในการให้คำแนะนำที่ถูกต้อง

หลักในการให้คำแนะนำ

1. พิจารณาให้ยากันชักในเด็กที่เป็น recurrent febrile convulsion (ชักตั้งแต่ 2 ครั้งขึ้นไป)

2. พิจารณาให้ยากันชักในเด็กที่ชักครั้งแรก โดยพิจารณารายละเอียดเพิ่มเติมดังนี้

2.1 อายุน้อยกว่า 1 ปี

2.2 มีประวัติครอบครัวที่ชักจากไข้สูง

2.3 มีการชักที่นานเกิน 15 นาที หรือมีความผิดปกติทางระบบประสาทหลงเหลืออยู่

3. ยากันชักที่นิยมใช้ในการควบคุมการชักคือ

3.1 Phenobarbital 5 มก. ต่อ กิโลกรัมต่อวัน ให้ทุกวันเป็นเวลา 2 ปี

3.2 Diazepam 0.5 มก. ต่อ กิโลกรัมต่อครั้ง ทาง rectum หรือ 0.6-0.8 มก. ต่อ กิโลกรัมต่อวัน ทาง oral ใน 24-48 ชั่วโมงขณะมีไข้ โดยแบ่งให้ทุก 8 ชั่วโมง

4. ไม่ควรให้ Phenobarb intermittent อีกต่อไป

5. ในกรณีที่แพ้ phenobarbital อาจใช้ Valproic acid ขนาด 15-20 มิลลิกรัมต่อ กิโลกรัมต่อวัน โดยแบ่งให้ทุก 8 ชม.